

Brussels Hoofdstedelijk Gewest
INVENTARIS VAN HET
NATUURLIJK ERFGOED

LANDSCHAP

Moeraske

Evere, Carlistraat

Statut juridique

Beschermd

ID

Urban : 112

Soort

Halfnatuurlijk landschap

De volkse naam Het Moeraske is in de loop der jaren een echt toponiem geworden. Het landschap bestaat uit een moeras dat wordt gevoed door de Kerkebeek, beboste taluds, weiden, bosjes en een oud landschapspark uit de 18de eeuw. De beek vloeit langs een grote bloemenweide, een droog grasveld en een bebost talud. Bij het verlaten van het moeras vloeit ze langs enkele perfect onderhouden moestuinen waar ook enkele viivers aangelegd zijn.

De totale oppervlakte van het Moeraske bedraagt bijna 14 hectare. Het landschap is een uniek restant van de vochtige biotopen die vroeger kenmerkend waren voor de Zennevallei en het Brussels gewest en vormt een smalle strook tussen de glooiing van de Zennevallei en haar alluviale vlakte. Het reliëf van het Moeraske schommelt tussen 17 meter in het laagste punt van de vallei en 32 meter in het hoogste gedeelte van het Walckierspark.

De eerste spoorwegverbinding van het Europese vasteland, Brussel-Mechelen, werd in 1834 vlak langs dit moeras aangelegd. De bodem van deze vochtige zones werd 'gesaneerd' door de aanvoer van grond. De uitbreiding van het spoorwegtracé gebeurde tot 1930 op anaardingen die nu nog het noordelijk gedeelte van het landschap vormen. Langs de sporen is de bodem erg drainerend en gunstig voor 'halfwoestijnachtige' soorten. De flora van het Moeraske bevat niet minder dan 380 inheemse soorten, met andere woorden een kwart van de Belgische flora zoals de wilde rupsklaver (uiterst zeldzaam) of de gele moeraslis. De aanwezigheid van veel van dieren is eveneens een aanwijzing voor de grote biologische rijkdom. In het Moeraske leven vijf soorten kikvorsachtigen, levendbarende hagedissen, verscheidene zoogdieren waaronder de bunzing, de wezel, de eikelmuis en vijf soorten vleermuizen, en een zeventigtal soorten vogels.

Het eigenlijke Walckierspark is een oud bebost eigendom dat in Engelse stijl werd aangelegd. Het park werd omstreeks 1965 verlaten, zodat de beboste delen door gebrek aan onderhoud geleidelijk een halfnatuurlijk uitzicht hebben gekregen. Het centrale gedeelte van het park is het meest opmerkelijk omdat het nog sporen van de vroegere aanleg bezit, zoals een grot met obelisk en ook de oudste bomen van het park telt, waaronder grote essen, esdoorns, bruine beuken en wilde kastanjes.

